

Ewangelia z wtorku: Do czego podobne jest królestwo Boże?

Ewangelia z wtorku 30 tygodnia okresu zwykłego wraz komentarzem. «[Królestwo Boże] podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż wszystko się zakwasiło».

Starajmy się wykonać naszą pracę najlepiej jak to możliwe, z niezbędnymi umiejętnościami i z duchem służby.

Ewangelia (Łk 13, 18-21)

Jezus mówił: «Do czego podobne jest królestwo Boże i z czym mam je

porównać? Podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał w swoim ogrodzie. Wyrosło i stało się wielkim drzewem, tak że ptaki podniebne zagnieździły się na jego gałęziach».

I mówił dalej: «Z czym mam porównać królestwo Boże? Podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż wszystko się zakwasiło».

.....

Komentarz

Uświęcające działanie Ducha Świętego może nam przejść niezauważone. Wzrost w życiu wewnętrznym jest stopniowy. Bóg liczy na upływ czasu, zna naszą kruchość i trudności jakie pojawiają się w naszym życiu, ale łaska, Jego miłość stale nam towarzyszą. Dobro dąży do rozprzestrzeniania się. To

samo dzieje się ze świętością. Pan Jezus wskazuje nam na ptaki podniebne, które przylatują i zagnieżdżają się na gałęziach drzewa, które wyrosło z ziarna gorczycy. Podobnie dzieje się z dziećmi Bożymi, jeśli starają się być wierne. Wielu znajdzie schronienie w miłości Bożej, która objawia się w ich życiu.

Powinniśmy wytrwać w codziennej walce, prawie zawsze w małych rzeczach, która przygotowuje duszę do przyjęcia Bożego ziarna i wydania owocu. Nie jest istotne, że nasze pragnienia świętości są przemijające i niestałe. Dobry Bóg wzniesie budynek naszej świętości, jeśli tylko jest z naszej strony odrobina dobrej woli. Św. Josemaría mawiał, że rozpoczynał na nowo za każdym razem, kiedy czynił akt skruchy. Stale doświadczamy naszej niedoskonałości, ale zamiast upadać na duchu, podtrzymuje nas

świadomość, że nasza słabość przyciąga Bożą miłość. To przez taką miłość Bóg woła „czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie” (Iz 49, 15).

Bóg działa jak zaczyn w cieście. Przykłada do naszej upadłej natury nieskończone zasługi Swego Odkupienia i przekształca ją, przebóstwia. Tak właśnie mamy działać pośród świata: być zaczynem w cieście, uświęcając nasze codzienne zajęcia, wykorzystując te okoliczności do wzrastania w świętości i uświęcania innych. Świętość polega na miłowaniu. Zaczyn miłości zrodzi nową cywilizację, nową kulturę, która zajaśnieje w świecie za sprawą dzieci Bożych, bo jak mówi Apostoł: „stworzenie z upragnieniem

oczekuje objawienia się synów
Bożych” (Rz 8, 19).

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Francesco Gallarot - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/wtorek-30tydzien/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/wtorek-30tydzien/)
(02-03-2026)